

Libe

amare destiterit: sicut iam ostendimus: ac pl^u
qñ ad seipam cognitione puerit: sit trinitas.
in qñ iam et verbu possit intelligi. Formas qñ
pe ex ipa cognitio volūtate vtrūq; iungente.
Vbi ergo magis agnoscendo ē imago qñ qñm^o
An semp memoria pteritarum rerū sit: an
etiam presentium.

Capitulum XI.

Ed dicit aliquis. Nō ē ista memoria
qñ mens sui meminisse phibet: qñ sibi sp
est pñs. Memoria em pteritorū ē nō
psentium. Nam quidā cū de vrtutibus agerēt
in quibus est etiā tullius: in tria ista prudētiā
diuiserūt: memoriā intelligentiā puidētiā.
Memoriā scz pteritis: intelligentiā pñtibus.
puidētiā rebus tribuētes futuris. quā si ha
bent certam nisi pscij futuroz qñ nō est mu
nus hoim nisi detur desup: vt pphetis. **U**nd
Scriptura: sapiētie de hoibus aiens. Cogitati
ones inqt mortaliū timide et incerte puidē
tie nostre. Memoria xō de pteritis: et intelli
gentia de psentibus certa est: sed psentib^o vti
q; corpālibus rebus. Nam corpales corpāliuz
psentes sunt aspectibus oculoꝝ. Sed qñ dicit
memoriā nō esse psentiū: attēdat quemadmo
dū dictū sit in ipis secularibus lris: vbi maior
fuit cure xboꝝ integritas qñ veritas rex: nec
talia passus vlyxes oblitose sui est ithacus.
discrimine tanto. Virgilius em cū sui nō obli
tū diceret vlyxem: qñ aliud itelligi voluit nisi
qñ meminere sui. Cū qñ sibi pñs esset: nullo mō
sui meminisset nisi ad res psentes memoria p
tineret. Quapropter sicut in rebus pteritis ea
memoria dicit qua fit vt valeāt recolī et recor
dari: sic in re pñti qñ sibi est mens: memoria si
ne absurditate dicenda est qñ sibi pñto ē vt sua
cogitatione possit intelligi et vtrūq; sui amo
re coniungi.

Qua facultate mens rationalis obtineat
vt in ea dei imago resplendeat. **Capitulum XII.**

Ec igit trinitas mētis non ppterea
dei ē imago: qz sui meminit mēs et in
telligit ac diligit se: sed qz pōt etiam
meminisse et intelligere et amare a quo facta ē
Quōd cū facit: sapiēs ipa fit: si aut nō facit etiam
cū sui meminit: seseq; intelligit ac diligit stul
ta est. Meminerit itaq; dei sui ad cui^o imagi
nem facta est: eūq; intelligat atq; diligit: qñ
vt breuius dicā colat deū nō factū: cui^o ab eo
capax est facta: et cui^o pnceps esse pōt. Prop
qñ scriptū est. Ecce dei cult^o est sapia: et si sua
luce: sū summe illius lucis pncipatiōe sapiens
erit: atq; vbi eterna ibi beata regnabit: sic n
dicit ista hois sapia: vt etiā dei sit. Tūc em ve
ra est: nam si humana est: vana est. **U**lex non

ita dei qua sapiens est deus. **N**ecq; em pncipa
tione sui sapiēs est: sicut mens pncipatiōe dei
Sed quēadmodū dicit iusticia dei: nō solū qñ
ipe iustus est: sed quā dat hoī cū iustificat im
pium. Quā p̄mendans ap̄ls ait de quibusdā.
Ignorantes em dei iusticiā et suā iusticiā volē
tes p̄stituere: iusticie dei nō sunt subiecti. **S**ic
em dicit pōt etiā de quibusdā: Ignorātes di sapi
entiā: et suā volētes p̄stituē sapia dei nō sū subie
cti. **E**st igit nā nō facta qñ fecit oēs ceteras ma
gnas pualq; naturas eis quas fecit sine dubi
tatione pstantior: ac p hoc hac etiā de qua lo
quimur rōnali et intellectuali: qñ hois mē ē
ad eius qui eam fecit imaginez facta. **I**lla au
tem ceteris natura pstantior deus est. **E**t qui
dem nō longe positus ab vnoquoq; nrm: sic
ap̄ls dicit adiūgens. **I**n illo em viuim^o et mo
uemur et sumus. **Q**uōd si fm corpus diceret: eti
am de isto corpore: eo mūdo posset intelligi: nā
et in illo fm corp^o viuimus: mouemur et sum^o.
Un fm mētē qñ facta est ad eius imaginem
debet hoc accipi excellentiore quodā codēq;
nō visibili s̄ intelligibili mō. Nam qñ nō est in
ipo de quo diuine scriptū est: qñ ex ipo et p̄p
sum et in ipo sunt omnia. **P**roinde si in ipo sūt
oīa: in quo tandē p̄t viuē qñ viuunt et moueri
que mouent: nisi in quo sunt. **N**ō tñ oēs cū il
lo sunt eo mō quo ei dictū est. **E**go semp recū
Nec ipe cum omnibus eo mō quo dicim^o. **D**o
minus vobiscū. **M**agna itaq; hois miseria ē
cum illo non esse: sine quo non pōt esse. **I**n qñ
em est pculdubio sine illo non est. **E**t tñ si ei^o
nō meminit: eumq; nō intelligit nec diligit cū
illo non est. **Q**uā aut quisq; penitus obliuiscit:
nec commoueri eius vt iq; potest.

De reminiscētia in decem cuius semper ē
capax mentis naturā. **Capitulum XIII.**

Visibilibus rebus ad hanc rem su
mam exemplū. **D**icit tibi quispiā
quē nō recognoscis? **M**ostre me: et vt

cōmoneat: dicit vbi: qñ: quō tibi innotuerit.
oibusq; adhibitis signis quibus in memoriaz
reuoceris si nō recognoscis: ita iam oblitus
es: vt omnis illa noticia penitus deleta sit anī
mo: nihilq; aliud restat: nisi vt credas ei qui tibi
hoc dicit: qñ aliqui eū noueras: aut ne hoc qñ
dem si fidedignus tibi esse qui loquit nō vide
tur. **S**i aut remiseris pfecto redis in memo
riam tuam: et in ea inuenis qñ nō fuerat peni
tus obliuione deletū. **R**edeamus ad illud p
pter qñ adhibuimus humane puerfatiōis exē
plum. **I**nter cetera psalmus nonus. **C**onuer
tantur inquit peccatores in infernū: oēs gen
tes qñ obliuiscunt deū. **P**orro aut vice sim^o et

Cap. 9.

Rom. 10

Act. 17.

Roma. 11

Ps. 72.

Ps. 9.

Ps. 21.